

WYROK

Warszawa, 20 maja 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Emil Kuriata

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 20 kwietnia 2026 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: 1. ECO - ABC sp. z o.o. (Lider Konsorcjum) z siedzibą w Bełchatowie, 2. ECO CLEAN ENERGY S.A., 3. Olsztyński Zakład Komunalny sp. z o.o. w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Wojewódzki Szpital Zespolony w Elblągu, przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego - wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: EMKA S.A. (Lider Konsorcjum) i EMKA ITPO Redzikowo sp. z o.o. z siedzibą w Żyrardowie,

orzeka:

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: 1. ECO - ABC sp. z o.o. (Lider Konsorcjum) z siedzibą w Bełchatowie, 2. ECO CLEAN ENERGY S.A., 3. Olsztyński Zakład Komunalny sp. z o.o. i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: 1. ECO - ABC sp. z o.o. (Lider Konsorcjum) z siedzibą w Bełchatowie, 2. ECO CLEAN ENERGY S.A., 3. Olsztyński Zakład Komunalny sp. z o.o., tytułem wpis od odwołania oraz łącznie kwotę 4 288 zł 60 gr (słownie: cztery tysiące dwieście osiemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt groszy) poniesioną przez zamawiającego Wojewódzki Szpital Zespolony w Elblągu tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, dojazdu na rozprawę oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
 - 2.2. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: 1. ECO - ABC sp. z o.o. (Lider Konsorcjum) z siedzibą w Bełchatowie, 2. ECO CLEAN ENERGY S.A., 3. Olsztyński Zakład Komunalny sp. z o.o. rzecz zamawiającego Wojewódzki Szpital Zespolony w Elblągu łączną kwotę 4 288 zł 60 gr (słownie: cztery tysiące dwieście osiemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt groszy) poniesioną przez zamawiającego Wojewódzki Szpital Zespolony w Elblągu, stanowiącą koszty postępowania odwoławczego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

sygn. akt: KIO 1816/26

Uzasadnienie

Zamawiający – Wojewódzki Szpital Zespolony w Elblągu - prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, w trybie przetargu nieograniczonego, pn. „*Usługa polegająca na odbiorze, załadunku, transporcie i utylizacji odpadów medycznych wytworzonych w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Elblągu, ul. Królewiecka 146 oraz*

w Dziale Ratownictwa Medycznego Elblągu, przy ul. Elizy Orzeszkowej 6 wraz z użyczeniem w trakcie obowiązywania umowy stacjonarnego urządzenia chłodniczego do magazynowania odpadów medycznych”.

20 kwietnia 2026 roku, wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia:

1. ECO - ABC sp. z o.o. (Lider Konsorcjum) z siedzibą w Bełchatowie, 2. ECO CLEAN ENERGY S.A., 3. Olsztyński Zakład Komunalny sp. z o.o. (dalej „*odwołujący*”) wnieśli odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1.art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w zw. z art. 20 ust. 3 – 5 ustawy o odpadach przez zaniechanie odrzucenia oferty konsorcjum firm EMKA S.A. i EMKA ITPO Redzikowo Sp. z o.o., pomimo że treść oferty jest niezgodna z warunkami zamówienia, ewentualnie:
- 2.art. 16 pkt 1 w zw. z art. 239 ust. 1 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp w zw. z art. 58 § 1 kodeksu cywilnego przez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez konsorcjum oferty konsorcjum firm EMKA S.A. i EMKA ITPO Redzikowo Sp. z o.o.

i wybór oferty złożonej przez oferty konsorcjum firm EMKA S.A. i EMKA ITPO Redzikowo Sp. z o.o. jako najkorzystniejszej, podczas gdy podlega ona odrzuceniu jako nieważna na podstawie odrębnych przepisów.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:

- 1) unieważnienie czynności wyboru jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez konsorcjum firm EMKA S.A. i EMKA

ITPO Redzikowo Sp. z o.o.,

- 2) dokonanie ponownego badania i oceny ofert;
- 3) odrzucenie oferty złożonej przez konsorcjum firm EMKA S.A. i EMKA ITPO Redzikowo Sp. z o.o. i wybór oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej;
- 4) wpłaty na rzecz Odwołującego zgodnej z przepisnymi normami kwoty stanowiącej uzasadnione koszty poniesione przez Odwołującego z tytułu wpisu od odwołania.

Odwołujący wskazał, że ma interes w uzyskaniu zamówienia, ponieważ prowadzi działalność w zakresie m.in. transportu i unieszkodliwiania odpadów i złożył ważną ofertę w postępowaniu, która spełnia wszystkie warunki udziału w postępowaniu. Jeżeli Zamawiający prawidłowo odrzuciłby ofertę wybranego konsorcjum, wówczas najkorzystniejszą ofertą w świetle przyjętych kryteriów oceny ofert byłaby oferta Odwołującego. Czynności Zamawiającego podjęte w toku postępowania z naruszeniem przepisów ustawy Pzp, uniemożliwiają Odwołującemu uzyskanie tego zamówienia co oznacza, że Odwołujący w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp może ponieść szkodę.

Odwołujący uzasadniając zarzuty odwołania wskazał, że zakaźne odpady medyczne powinny być unieszkodliwiane zgodnie z zasadami wyrażonymi w art. 20 ust. 3 i 5-6 ustawy o odpadach, tj. unieszkodliwianie odpadów powinno następować na obszarze tego samego województwa, na którym odpady zostały wytworzone, względnie poza obszarem tego województwa, ale najbliższej położonej instalacji. Wyjątki od powyższej zasady przewidują ust. 5-6 art. 20 ustawy o odpadach, zgodnie z którymi można nie stosować ustalonej w art. 20 ust. 3 zasady regionalizacji w następujących sytuacjach:

- a) jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa;
- b) na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Zgodnie z treścią SWZ odpady będą wytwarzane na terenie województwa warmińsko – mazurskiego (Elbląg) – fakt powszechnie znany. Miejsce świadczenia usług odbioru odpadów medycznych – miejsce wytwarzania zakaźnych odpadów medycznych to Wojewódzki Szpital Zespolony w Elblągu, ul. Królewiecka 146 oraz w Dział Ratownictwa Medycznego Elblągu, przy ul. Elizy Orzeszkowej 6. Odpady są zatem wytwarzane na terenie województwa warmińsko – mazurskiego i na terenie tego województwa powinny być unieszkodliwiane.

Na terenie województwa warmińsko-mazurskiego znajduje się instalacja do unieszkodliwiania odpadów tj. spalarnia położona w Olsztynie. Odwołujący oferuje unieszkodliwianie odpadów medycznych w spalarni w Olsztynie (tutaj obecnie jest realizowana usługa na rzecz Zamawiającego). Odwołujący będzie zatem realizował usługę z poszanowaniem zasady bliskości.

Zamawiający posiada pełną, obiektywną i sprawdzoną wiedzę na temat instalacji do unieszkodliwiania odpadów medycznych zgodnej z zasadą bliskości. Wynika to z faktu, iż usługa unieszkodliwiania odpadów na rzecz Zamawiającego jest w tej właśnie instalacji realizowana obecnie przez Odwołującego. Zamawiający jest zatem beneficjentem modelu opartego na zasadzie bliskości i w toku dotychczasowej współpracy nie kwestionował bezpieczeństwa takiego rozwiązania. Nie ma zatem żadnych podstaw – ani faktycznych, ani prawnych – dla których Zamawiający miałby teraz zerwać z zasadą bliskości i akceptować unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych poza województwem. Takie działanie nie tylko uchybia obowiązkowi minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko, ale przede wszystkim generuje zbędne ryzyko logistyczne i epidemiologiczne, którego Zamawiający, wybierając ofertę Odwołującego z instalacją w Olsztynie, mógłby w sposób oczywisty uniknąć.

Odwołujący przedkłada w załączeniu karty przekazania odpadów za okres 1 – 20.04.2026 r., z których jednoznacznie wynika, że odpady są unieszkodliwiane w Olsztynie. Powyższe potwierdza, że na terenie województwa warmińsko – mazurskiego jest instalacja, posiadająca moce przerobowe do unieszkodliwiania odpadów (dowód: Karty przekazania odpadów z kwietnia 2026 r., formularz ofertowy z poprzedniego postępowania).

Z oświadczenia złożonego na podstawie art. 117 ust. 4 ustawy Pzp wynika, że wybrane konsorcjum zamierza unieszkodliwiać odpady medyczne w spalarni należącej do konsorcjanta EMKA ITPO Redzikowo Sp. z o.o., który zrealizuje usługi unieszkodliwiania odpadów objętych zamówieniem w spalarni zlokalizowanej w 76-200 Redzikowo, ul. Przemysłowa 25 (województwo pomorskie). Treść oferty wybranego konsorcjum nie nasuwa żadnych wątpliwości kto i gdzie będzie realizować usługę unieszkodliwiania odpadów przez cały okres realizacji umowy zawartej w wyniku Postępowania. Podmiotem tym będzie członek Konsorcjum EMKA ITPO Redzikowo Sp. z o.o, a unieszkodliwianie odpadów będzie miało miejsce w Redzikowie, w instalacji, która nie znajduje się na terenie województwa, na którym

wytwarzane są przez Zamawiającego zakaźne odpady medyczne.

Nie ulega wątpliwości, że tylko spalarnia Odwołującego w Olsztynie jest spalarnią położoną na terenie województwa, w którym unieszkodliwiane są zakaźne odpady medyczne. Ponadto, jest to instalacja położona najbliżej miejsca wytwarzania odpadów. Odwołujący przedkłada w załączeniu wydruki z google maps, z których jednoznacznie wynika w jakiej odległości od miejsca wytwarzania odpadów położone są poszczególne spalarnie:

- a) Redzikowo – 174 km
 - b) Olsztyn – 104 km (w województwie warmińsko mazurskim)
- (dowód: wydruki z google maps).

Nawet gdyby instalacja położona na terenie województwa warmińsko – mazurskiego nie mogła unieszkodliwić odpadów wytworzonych przez Zamawiającego, to poza województwem istnieją inne instalacje do unieszkodliwiania odpadów, które położone są bliżej od instalacji w Redzikowie. Z całą pewnością konsorcjum EMKA nie zaoferowało zatem instalacji zgodnej z zasadą bliskości. Poza województwem, ale w odległości bliższej od Redzikowa znajdują się instalacje:

- a) w Tczewie – instalacja, którą dysponuje Odwołujący – odległość od miejsca wytwarzania odpadów 54,3 km
- b) w Gdańsku – instalacja, którą dysponuje Port Service Sp. z o.o. - odległość od miejsca wytwarzania odpadów – 63,2 km.

(dowód: wydruki z google maps, zrzut ekran z rejestru BDO dot. instalacji w Gdańsku).

Zgodnie z punktem 4 OPZ, w przypadku gdy obiektywnie nie można zapewnić unieszkodliwienia zakaźnych odpadów medycznych na terenie województwa ich wytworzenia Zamawiający w trakcie realizacji umowy dopuszcza unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych w instalacjach innych niż wskazane w pkt. 3) powyżej. Ciężar wykazania ziszczenia się powyższej przesłanki spoczywa w całości na Wykonawcy.

Wybrane konsorcjum nie wykazało, że istnieją obiektywne okoliczności ze względu, na które nie można zapewnić unieszkodliwienia zakaźnych odpadów medycznych na terenie województwa warmińsko – mazurskiego. Mimo jednoznacznego sformułowania „Ciężar wykazania ziszczenia się powyższej przesłanki spoczywa w całości na Wykonawcy”, Zamawiający nie poczynił żadnych ustaleń w tym zakresie. Nie wezwał konsorcjum EMKI do wyjaśnień, czy też do uzupełnienia treści oferty.

Odwołujący dysponuje spalarnią położoną na terenie tego województwa, która dysponuje wolnymi mocami przerobowymi, o czym wiedzę posiada Zamawiający. Zamawiający obecnie korzysta z usług Odwołującego i ma pełną wiedzę o tym, że spalarnia funkcjonuje, zapewniając odbiór zakaźnych odpadów medycznych. W ostatnio prowadzonym przez Zamawiającego postępowaniu w 2023 r., w formularzu ofertowym Odwołujący wskazał miejsce unieszkodliwiania, czyli Olsztyn i Tczew oraz alternatywna instalacja w Bełchatowie (ECE).

Załączone karty przekazania odpadów potwierdzają, że faktycznie odpady były unieszkodliwiane w Olsztynie, zatem Zamawiający nie może zignorować informacji o instalacjach zgodnych z zasadą bliskości (dowód: formularz ofertowy z postępowania z 2023 r.).

W obliczu funkcjonowania w pełni sprawnej i dysponującej wolnymi mocami instalacji Odwołującego na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, twierdzenie o „obiektywnej niemożliwości” zapewnienia unieszkodliwienia odpadów lokalnie jest całkowicie bezpodstawne. Wybrane Konsorcjum nie tylko nie udźwignęło ciężaru dowodu nałożonego przez punkt 4 OPZ, ale wręcz pominęło realia rynkowe znane Zamawiającemu z codziennej praktyki. Akceptacja takiej oferty stanowi przyzwolenie na obchodzenie ustawowej zasady bliskości bez merytorycznego uzasadnienia. Przepisy ustawy o odpadach mają charakter przepisów bezwzględnie obowiązujących i odstąpienie od tych przepisów możliwe jest jedynie w przypadkach określonych w tej ustawie. Wymaga wskazania, że w warunkach udziału

w postępowaniu Zamawiający wprost odwołał się do przepisów ustawy o odpadach, co pozwala na jednoznaczną ocenę, że w ramach przesłanek tej ustawy należy badać ofertę złożoną w postępowaniu. Jednoznaczne odwołanie się do obowiązujących przepisów prawa, powszechnie obowiązujących w naszym kraju, nie wymaga dodatkowego określania okoliczności, które jednoznacznie z tych przepisów wynikają. Zamawiający nie może zaś swoją arbitralną decyzją zmieniać reguł wg których unieszkodliwiane są zakaźne odpady medyczne (tak wyrok KIO z 21 września 2021 r., sygn. akt KIO 2521/21). W wyroku z 09 lutego 2015 r., sygn. akt KIO 173/15, Krajowa Izba Odwoławcza jednoznacznie wskazała, że „wyjątek określony w art. 20 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dotyczy tylko przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych. Taki jednak przypadek nie miał miejsca w rozpoznawanym postępowaniu, gdyż na terenie województwa małopolskiego znajduje się instalacja unieszkodliwiania odpadów oraz ma wolne moce przerobowe (wybrany wykonawca zamierza tam dokonywać unieszkodliwiania odpadów), a odwołujący nie wykazał, że instalacja ta nie ma wolnych mocy przerobowych. Analogiczna sytuacja była rozpoznawana

w wyroku KIO z 19 grudnia 2014 r. (sygn. akt 2633/14). Odwołujący pragnie zwrócić uwagę również na wyrok o sygn. akt KIO 4162/25. W wyroku tym Izba potwierdziła konieczność przestrzegania zasady bliskości i uznała, że oferta naruszająca tę zasadę podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp.

Mając na uwadze powyższe, a nade wszystko biorąc pod uwagę fakt, że Odwołujący zaoferował unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych w spalarni położonej na obszarze województwa, na której odpady są wytwarzane, wybór oferty EMKA S.A. i EMKA ITPO Radzikowo Sp. z o.o. jest niezgodny z przepisami ustawy Pzp oraz ustawy o odpadach.

Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania. Zamawiający wskazał, że zarówno Opis Przedmiotu Zamówienia (Załącznik Nr 1 do SWZ), jak i wzór umowy (Załącznik Nr 12 do SWZ) odwołują się do zasady bliskości wyłącznie na etapie realizacji umowy. *„Zamawiający w trakcie realizacji umowy dopuszcza unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych w instalacjach zlokalizowanych na obszarze województwa ich wytworzenia (woj. warmińsko-mazurskie) lub w bezwzględnie najbliższej położonej instalacji do unieszkodliwiania od miejsca ich wytwarzania”*. Co więcej

z Rozdziału X SWZ wprost wynika, że: *Zamawiający nie wymaga złożenia przedmiotowych środków dowodowych*. Powyższe oznacza, że Zamawiający nie żądał zatem potwierdzenia, w jakiej konkretnie instalacji wykonawca będzie unieszkodliwiał odpady, albowiem ta kwestia oceniana jest przez Zamawiającego dopiero na etapie realizacji umowy, dlatego też nie sposób uznać, że lokalizacja instalacji jest elementem treści oferty. Takie stanowisko nie jest odosobnione, albowiem znajduje potwierdzenie w wyroku z 14 listopada 2022 r., sygn. KIO 2830/22: *„Reasumując, należy stwierdzić, że skoro zamawiający w całej dokumentacji przetargowej nie wymagał przedmiotowych środków dowodowych, których regulacja znajduje się w art. 104 i następnych ustawy PZP co do zapewnienia zgodności oferowanych usług*

z wymaganymi cechami, to (...) oświadczenie w ofercie wykonawcy wybranego należy uznać za wystarczające”.

Ponadto także w formularzu ofertowym stanowiącym załącznik nr 2 do SWZ sporządzonym przez Zamawiającego i ogólnodostępnym nie przewidziano wymogu wskazania przez oferentów miejsca unieszkodliwiania odpadów.

Zamawiający odwołał się też do wyroku KIO (sygn. akt KIO 2830/22), w którym w tożsamym sporze z udziałem m.in. EMKA S.A., ówczesnie będącej w roli odwołującego stwierdził,

że *„czym innym są warunki udziału w postępowaniu, określone przez zamawiającego, a czym innym jest zapewnienie zgodności realizacji umowy z postanowieniami SWZ, czy też jak w tym przypadku z bezwzględnie obowiązującymi przepisami ustawy o odpadach, która ustanawia zasadę bliskości wobec miejsca utylizacji odpadów medycznych. Z faktu posiadania instalacji do unieszkodliwiania odpadów medycznych w nie najbliższej położonej instalacji od miejsca wytwarzania odpadów nie wynika automatycznie naruszenie zasady bliskości, która podlega kontroli na etapie realizacji umowy”*.

Dlatego też, zastosowanie przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, byłoby wręcz wadliwe, albowiem oznaczałoby to stwierdzenie, że oferta złożona przez konsorcjum firm EMKA S.A. i EMKA ITPO Redzikowo Sp. z o.o. była niezgodna z ustalonym przez Zamawiającego SWZ, co w okolicznościach niniejszej sprawy nie miało miejsca. Treść oferty wybranego Wykonawcy spełniła wszystkie wymagania SWZ, w tym także zobowiązał się do realizacji usługi z uwzględnieniem zasady bliskości na etapie realizacji umowy. SWZ nie zawierała wymogu wskazania konkretnej instalacji w ofercie. Zamawiający nie miał możliwości odrzucenia oferty konsorcjum firm EMKA S.A. i EMKA ITPC Redzikowo Sp. z o.o., gdyż nie istniała żadna konkretna, trwała niezgodność pomiędzy treścią oferty, a wymaganiami zawartymi w ogłoszeniu. Ustawodawca jednoznacznie wskazał w art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp, że odrzucenie oferty następuje, gdy ta jest niezgodna z warunkami zamówienia, a nie z obowiązującymi przepisami prawa materialnego jakim jest art. 20 ustawy o odpadach.

Także zarzut z art. 226 ust. 1 pkt 4 Pzp, w ocenie Zamawiającego jest chybiony. Zamawiający stoi na stanowisku, że naruszenie zasady bliskości nie stanowi o nieważności oferty i nie daje podstaw do jej odrzucenia. Ustawa o odpadach przewiduje kary w zakresie realizacji zasady bliskości dopiero na etapie realizacji umowy a nie etapie składania ofert. Powyższą okoliczność Zamawiający przewidział wskazując konieczność stosowania zasady (zapis umowy: § 1 ust. 5-6, § 4 ust. 4) oraz stosując kary umowne. Fakt istnienia instalacji w województwie ma znaczenie wyłącznie dla sposobu wykonania umowy, nie dla ważności złożonej oferty. Wybrany Wykonawca jest zobowiązany do unieszkodliwiania odpadów zgodnie z zasadą bliskości - co Zamawiający przewidział w umowie. Zamawiający

w ogłoszeniu określił czas trwania umowy na 36 miesięcy. W tak długim czasie zarówno dostępność instalacji, jak i jej moce przerobowe mogą się zmieniać, dlatego też uzasadniony jest w mniemaniu Zamawiającego obowiązek przestrzegania zasady bliskości na etapie realizacji umowy, a nie wyboru najkorzystniejszej oferty. Powyższe unaocznia racjonalność Zamawiającego w zakresie zmiennych w czasie okoliczności. Zawarte w umowie kary umowne, możliwość odstąpienia od umowy zabezpieczają obowiązek stosowania zasady bliskości. Nie należy także zapominać o zasadzie

zachowania uczciwej konkurencji, o której mowa w art. 16 Pzp. Zapis art. 20 ustawy o odpadach nie ma w ocenie Zamawiającego charakteru bezwzględny. Uznanie stanowiska Odwołującego prowadziłoby do faworyzowania wykonawców, którzy posiadają instalacje w danym województwie, co naruszałoby zasadę uczciwej konkurencji (art. 16 pkt 1 Pzp). Posiadanie instalacji poza województwem włączałoby możliwość złożenia ważnej oferty - co nie wynika ani z treści SWZ, ani z ustawy Pzp, ani z ustawy o odpadach. Koniecznym jest również wskazanie, że Odwołujący posiadał możliwość zaskarżenia ogłoszenia jeszcze przed wyborem przez Zamawiającego najkorzystniejszej oferty, czego nie uczynił. Odwołujący nie uczynił tego również po uzyskaniu odpowiedzi Zamawiającego na zadane pytanie w zakresie stosowania zasady bliskości ani również nie wystosował wniosku o zmianę zapisów SWZ. Powyższe prowadzi do wniosku, że Odwołujący był świadomy, że zasada bliskości będzie egzekwowana przez Zamawiającego na etapie realizacji umowy.

Przystępujący po stronie zamawiającego, podzielił stanowisko zamawiającego, wnosząc własne pismo procesowe z wnioskiem o oddalenie odwołania w całości.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych wymaganych przy procedurze, której wartość szacunkowa zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowany możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, o których mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, co uprawniało go do złożenia odwołania.

Izba stwierdziła, że nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron oraz przystępującego (uczestnika), złożone w pismach procesowych, jak też podczas rozprawy Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej zarzuty odwołującego są bezzasadne. Krajowa Izba Odwoławcza dzieląc w całości stanowisko zamawiającego i przystępującego

(za wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z 25.08.2015 r., sygn. akt: XXIII Ga 1072/15: *Izba ma prawo podzielić zarzuty i wartościową argumentację jednego z uczestników, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów*”), wskazuje, co następuje.

Art. 20 ustawy o odpadach stanowi, że:

1. Odpady, z uwzględnieniem hierarchii sposobów postępowania z odpadami, w pierwszej kolejności poddaje się przetwarzaniu w miejscu ich powstania.

2. Odpady, które nie mogą być przetworzone w miejscu ich powstania, przekazuje się, uwzględniając hierarchię sposobów postępowania z odpadami oraz najlepszą dostępną technikę, o której mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska lub technologię, o której mowa w art. 143 tej ustawy, do najbliższych położonych miejsc, w których mogą być przetworzone.

3. Zakazuje się:

1) stosowania komunalnych osadów ściekowych,

2) unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych – poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone.

4. Zakazuje się przywozu na obszar województwa odpadów, o których mowa w ust. 3, wytworzonych poza obszarem tego województwa, do celów, o których mowa w ust. 3.

5. Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa.

6. W przypadku unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio. Dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Jak wynika bezpośrednio z przepisów wyżej cytowanej ustawy o odpadach, zasada bliskości polega na obowiązku unieszkodliwiania odpadów medycznych w instalacji do unieszkodliwiania odpadów zlokalizowanej w miejscu wytworzenia odpadów (art. 20 ust. 1 ustawy o odpadach) lub jak najbliższej miejsca wytworzenia odpadów, ale na obszarze tego samego województwa, na którym zostały wytworzone odpady (art. 20 ust. 2-4 ustawy o odpadach). Jednocześnie ustawa o odpadach przewiduje trzy wyjątki od zasady bliskości

i są to jedyne przypadki, gdy można legalnie unieszkodliwiać odpady poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone odpady:

- wyjątek nr 1 – gdy instalacja unieszkodliwiania odpadów zlokalizowana na obszarze innego województwa jest zlokalizowana bliżej niż instalacja unieszkodliwiania odpadów zlokalizowana na obszarze województwa, na którym zostały wytworzone odpady (art. 20 ust. 5 w zw. z art. 20 ust. 6 zdanie pierwsze ustawy o odpadach).

- wyjątek nr 2 – gdy na obszarze danego województwa nie ma ani jednej instalacji unieszkodliwiania odpadów (art. 20 ust. 6 zdanie drugie ustawy o odpadach).

- wyjątek nr 3 – gdy każda z istniejących na obszarze danego województwa instalacji unieszkodliwiania odpadów nie ma wolnych mocy przerobowych (art. 20 ust. 6 zdanie drugie ustawy o odpadach).

Jednocześnie, zgodnie z przepisem art. 16 pkt 1 ustawy Pzp, zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców.

W myśl tej zasady niedopuszczalne jest takie kreowanie warunków zamówienia lub działanie bądź zaniechanie zamawiającego, które mogłoby w sposób nieuzasadniony ograniczać uczciwą konkurencję, a tym samym uniemożliwić równe traktowanie wykonawców.

Krajowa Izba Odwoławcza podnosi, że każde postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego musi być oceniane indywidualnie. Oczywiście przy powtarzających się zamówieniach, których przedmiotem są usługi o identycznym lub bardzo zbliżonym zakresie, mogą występować okoliczności, które mogą powodować, iż ocena czynności zamawiającego wydaje się być analogiczna, jednakże Izba zwraca uwagę, że rozstrzygającym w tym zakresie jest prawidłowe ustalenie stanu faktycznego w sprawie ze szczególnym uwzględnieniem dokumentacji postępowania opracowanej przez zamawiającego (SWZ, OPZ oraz inne).

Izba analizując dokumentację z postępowania w przedmiotowej sprawie doszła do przekonania, że zarzuty odwołującego są bezzasadne, gdyż w postępowaniu zamawiający poza ogólnym wymogiem związanym z obowiązkiem przestrzegania przez wykonawców przepisów ustawy o odpadach (w szczególności w zakresie tzw. zasady bliskości) nie wymagał, aby na etapie składania ofert, wykonawcy jednoznacznie i ostatecznie wypowiedzieli się co do podania miejsca utylizacji odpadów medycznych.

Oczywiście przystępujący w ramach złożonego oświadczenia w trybie art. 117 ust. 4 ustawy Pzp (na dzień składania ofert) wskazał, że „Konsorcjant EMKA ITPO Redzikowo Sp. z o.o. zrealizuje następujące usługi: - unieszkodliwienie odpadów objętych zamówieniem w spalarni zlokalizowanej w 76-200 Redzikowo, ul. Przemysłowa 25, która posiada wolne moce przerobowe pozwalające unieszkodliwić odpady odebrane od Zamawiającego”, jednakże nie sposób uznać, że na etapie realizacji zamówienia, po analizie przez tego wykonawcę dostępności spalarni zgodnie z tzw. „zasadą bliskości”, przy uwzględnieniu przepisów ustawy o odpadach, będzie faktycznie wykorzystywał spalarnię wskazaną w ww. oświadczeniu.

Ponadto zamawiający w OPZ (załącznik nr 1 do SWZ) wyraźnie i jednoznacznie podał, że „3. Działając z poszanowaniem zasady bliskości, wynikającej z art. 20 ust. 3 pkt 2 w zw. z ust. 6 ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r., Zamawiający w trakcie realizacji umowy dopuszcza unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych w instalacjach zlokalizowanych na obszarze województwa ich wytworzenia (woj. warmińsko-mazurskie) lub w bezwzględnie najbliższej położonej instalacji do unieszkodliwiania od miejsca ich wytwarzania.

4. Jednocześnie na podstawie regulacji wynikającej z art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r., w przypadku, gdy obiektywnie nie można zapewnić unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych na terenie województwa ich wytworzenia Zamawiający w trakcie realizacji umowy dopuszcza unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych w instalacjach innych niż wskazane w pkt. 3) powyżej. Ciężar wykazania ziszczenia się powyższej przesłanki spoczywa w całości na Wykonawcy.

6. Wykonawca, w trakcie realizacji umowy ponosi odpowiedzialność za przejęte odpady, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.”

Tym samym, w zakresie obowiązku wykonawcy zachowania powyższych zasad wynikających z ustawy o odpadach, w przedmiotowym postępowaniu, został przeniesiony przez zamawiającego na etap realizacji zamówienia (po podpisaniu umowy). Świadczy o tym chociażby okoliczność braku żądania przez zamawiającego złożenia przez wykonawców przedmiotowych środków dowodowych, które potwierdzałyby obowiązek wykazania, na dzień składania ofert, miejsca spalarni, z której będzie korzystał wykonawca. Gdyby bowiem zamawiający postawił takie wymagania, to w takiej sytuacji wykonawca zobowiązany byłby wykazać/udowodnić zamawiającemu, dlaczego/na jakiej podstawie zamierza korzystać

z podanej spalarni, uwzględniając przy tym wszystkie okoliczności wynikające w tym zakresie z ustawy o odpadach. Nie mniej i takie postanowienia SWZ lub OPZ mogłyby budzić wątpliwości, gdyż na etapie realizacji umowy wskazana przez

wykonawcę spalarnia mogłaby utracić zdolności przerobowe i konieczne byłoby wykorzystanie inne spalarni.

Dlatego też, w ocenie Izby, w przedmiotowym postępowaniu zamawiający prawidłowo i zasadnie nie wymagał podania przez wykonawców miejsca utylizacji odpadów medycznych przenosząc ten obowiązek na etap realizacji umowy z zastrzeżeniem wykonywania takiej usługi z zgodzie z przepisami ustawy o odpadach.

Tym samym zarzuty odwołującego uznać należało za bezzasadne.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 575 ustawy Pzp oraz § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu wysokości wpisu od odwołania (Dz. U. poz. 2437).

Przewodniczący:.....